



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Galeoti Martii Narniensis De Homine Libri Dvo**

**Galeottus <Martius>**

**Basileae, 1517**

Cvlvs

**urn:nbn:de:hbz:466:1-31834**

At prius, o mores, & spado mœchus erat.

Spado igitur est generale uocabulum ad castratos, & uicia testium. ideo Vlpianus de uerborum significatione, spadonum generalis appellatio. Quo nomine, tam hi qui natura spadones sunt, item tibiæ, talasiæ. Et si quod aliud genus spadonum est, cõtinetur. Est & aliud malum, quod enterocelici patiuntur. Viscera enim græce entera dicuntur. unde exenterare, pro euiscerare. Abrupta pellicula, ubi ramosæ arteriæ sunt, unde & ramices dictos putant, cõtinentes uiscera ne in thecam testiculorũ descendant, fit hoc malum, de quo Plinius uigesimo naturalis historiæ, ad tertias decocto eorum poto, cum uino, enterocelis profunt. sanguinem quoq; inutilem sic extrahunt, sed enterocelæ arum. dicitur is morbus. Martialis undecimo,

Enterocelici.  
Exenterare.

Enterocelæ.

Mitior implicitas alcon secat enterocelas.

De primo igitur & anteriori membro, quod est corporis nostri pars purgatoria, satis dictũ. Nunc ad alium quasi canalem sordium, sermo uertatur, si prius illud quoq; dixerimus membra genitalia scorpioni subiacere. Marcus Manilius secundo Astronomicon, Et scorpium inguine gaudet.

Membra genitalia scorpioni subiacet.

## CVLVVS



INTER clunes & nates culus est. Martialis, Quid miseros igitur culos cunnosq; laceffis. Vocatur podex. Iuuenalis, Sed podice leui

Culus.  
Podex.

Cæduntur tumidæ medico ridente mariscæ.

Culum autem dici putant, quasi culeon, id est, uaginam. Vergilius in Priapeis,

Et quod

Et quod nos culum, culeon ille uocat.

A quadam similitudine tractum hoc nomen est. Nam uirile membrum quasi telum est. Vnde,

Hoc mihi si telum desit inermis ero.

Et Plautus iocorum suorum, theatralisq; licentiæ memor, in Pseudolo. Noctu in uigiliam quando ibat miles, cum tu ibas simul, conueniebat ne in uaginam tuam machera militis? & ille respondit, tanq; de re turpi audiret, I in malam

Anus.

cruce[m]. Et podicem dici anum non miru[m], cum sit rotundus, nam ab ano anulus deriuatur. sed circulum ani quidam

Socus.

antiquorum focum nominant. Hæc pars qua excernimus

Ragades

uarijs morbis afficitur. Sed duobus maxime, hoc est, rhagadibus & fico. Rhagades em sunt fissuræ in circulo ani. Plinius uigesimo tertio naturalis historiæ, rhagadu[m] uulnerib;

Ficus.

Ficosus.

in linteolis imponitur. Ficus autem ob similitudinem dicta est. Est enim quædam res ulcerosa, habens quædam quasi semina ficorum. & hinc ficosus qui huiusmodi morbum patitur. Hanc ficum Iuuenalis ad speciem reduxit,

Cæduntur tumidæ medico ridente mariscæ.

Marisca.

Est enim Marisca species ficorum. Plinius decimo septimo naturalis historiæ. Cato de ficis serendis ita meminit, ficus mariscas in loco cretoso aut aperto serito, in loco autem crassiore aut stercoreato Africanus. L. Columella in eo carmine quod de cultura hortorum facit.

Purpureæq; celidoniæ pinguesq; mariscæ.

Est enim marisca eiusmodi, ut præ pinguedine aperiatur, semenq; ostendat. Ideo in eo epigrammate Martialis,

Donasti lupe rus subinde nobis,

Legitur,

Nec boletus hiare nec marisca ridere.

Nam

nam aperitur sæpe. & ob hanc similitudinem obscenæ libidinis morbum mariscā dixit Satyrus. quā ueteres rubiginē quoq; dixerunt, nam rubiginem uitium libidinis obscenæ Varro interpretat<sup>9</sup> est. De marisca iterū Martialis septimo Infanti melimella dato. fatuasq; mariscas.

Rubigo.

Martialis locus.

At mihi quæ nouit pungere, Chia sapit. Vult enim hæc duo ficorum genera sapore differre. Nam idem duodecimo,

Chia feni similis baccho, quam Setia misit

Ipsa merum secum portat & ipsa salem.

nam cum merum dixit ad unam retulit, quæ Chia dicitur, unde & chium uinum. Cum autem salis meminit, de fico intellexit. utraq; enim Chia dicitur. Sed Macrobius, cum de fico loquitur, albam dicit, & nigram Chiam. Sed inter omnes ficos marisca morbo similima est. Sed hic oritur quæstio propter Priscianum, qui in Sexto libro dicit, etiam hic ficus uitium corporis quartæ est, decept<sup>9</sup>, illo epigrammate Martia.

Chium uinum.

Marisca.

Cum dixi ficos rides quasi barbara uerba,

Et dici ficus Ceciliane iubes.

Dicemus ficos, quas scimus in arbore nasci,

Dicemus ficus Ceciliane tuos.

Laurentius autem dicit, posito etiam hoc epigrammate, ex quo ostendit & uitium & fructum quartæ declinationis esse, genere autem differre. Ego magis sentio de generis differentia sentire Martialem. Hæc Laurentij dicta non me nimium commouent. Vnde fit ut non irascat Laurentio. Nam ipse a Prisciano deceptus, masculini generis ficum pro morbo credidit. Honestus enim est error magnos duces sequentibus, ut ait Quintilianus. Sed nusquam in lingua latina.

Contra Priscianū & Vallā.

Ficus cui<sup>9</sup> generis & declinationis pro morbo & fructu.

Ficus

Ficus masculini generis est, foeminini generis semper, siue sic  
cum siue morbum significet. Iuuenalis mariscam ficum pro  
morbo genere foeminino enunciauit.

Cæduntur tumidæ medico ridente mariscæ.

Nam multa sunt quæ morbum significant, & aliud, & tamē  
non mutant genus. Nam uerruca & pro uicio corporis, & pro  
colle, eiusdem generis. & furunculus pro fure paruo, & pro  
morbo. & cancer pro morbo & animali. & clauus etiam pro  
morbo non mutat genus. Ficum pro pomo quartæ & secun  
dæ declinationis esse, testes sunt antiqui. nā Suetonius in ui  
ta Augusti, sic, Et pisciculos minutos & caseum bubalū ma  
nu præssum, & fic<sup>9</sup> uirides biferas maxime appetebat. & Pl  
nius in ficorū autē caricas. De arbore, quid loquemur cū po  
mi & arboris sit sæpe cōmunis appellatio. Vnde & nux pro  
utraq; significatione reperitur. & cerasus & pomū & arbor.  
Marcus Varro. Circa solstitiū inseri ficos, necnō brumalib<sup>9</sup>  
diebus cerasos, pro arbore. Sed pro pomo Propertius,  
Hic dulces cerasos, hic autumalia pruna

Cernis, & æstiuo more rubere die,

Tibullus autem pomum pro arbore,

Ipse setam teneras maturo tempore uites

Rusticus, & facili grandia poma manu.

Sed nis omissis non enim disputationis nostræ est, quartæ  
an secundæ declinationis sit ficus, uel pro arbore uel pro po  
mo. sed illud fuerat propositum, Priscianum & Laurentiū  
Vallensem in genere errasse, cū crediderunt ficum pro mor  
bo masculini generis, male intelligentes Martialis epigram  
ma, & hoc presertim quod caput quæstionis est,

Dicemus ficos Ceciliæ tuos,

putauerunt

Nux.  
Cerasus.

putauerunt tuos hic adiectiuū masculinū. per quod ficus iū Martialis  
 dicarunt masculini generis. Sed norandus est lepos & mor- locus.  
 dacitas pariter poetæ in Cecilianum. Nam Martialis a Ce-  
 ciliano irrisus, quia ficus quartæ declinationis dixerat, respō-  
 det quartæ & secundæ declinationis esse. hoc pacto,  
 Cum dixi ficum rides quasi barbara uerba,

Et dici ficos Ceciliane iubes,  
 Secundæ em̄ dūtaxat declinatiois Cecilian<sup>9</sup> ficos putauit esse

Dicemus ficos quas scimus in arbore nasci,  
 hic secundæ esse confitetur.

Dicemus ficus Ceciliane tuos,  
 hic quartæ esse ostendit. Sed eo modo ut Cecilianum mor-  
 deat. Et hoc modo intelligit. dicit enim o Ceciliane dicemus  
 tuos. id est familiam tuam esse ficos. Tuus enim & meus nō Tuus.  
 semper adiectiua sunt. Vergilius in quarto Aeneidos, Meus.

dulcesq; meorum

Reliquias colerem.

Idem in tertio.

Cape dona extrema tuorum.

Cecilianum ergo tanquam emasculatorem carpit, quando  
 quidem tota familia ficus erat. nam ficus pomum & arbor  
 dicitur. Vnde ficos uocauit pueros, tanquā arbores ficos ge-  
 stantes. sic etiam idem poeta alibi,

Vt pueros emeret Labienus uendidit hortos

Nil nisi ficetum nunc Labienus habet.

ille igitur pueros habens, ficetū habere dicitur, tanq̄ arbo- Ficus pro  
 rum multitudinē ficos habentium, sicut salicetum, buxetū, morbo,  
 oliuetum. est igitur ficus pro morbo sceminini generis, non masculin.  
 masculini, ut Priscianus & Laurentius errātes putauerunt. Hæmor-  
 Sed ad anū perueniunt uenæ, Hæmorrhoides appellatæ, a rhoïdes  
uenæ.

i 2 fluxu

fluxu sanguinis. Sed cum cæcæ sunt, tunc fiunt tubercula quæ  
 dan, quæ uocantur condylomata. de quibus diximus supra  
**Condylomata.** & de his loquitur Cornelius septimo libro, At tubercula quæ  
 condylomata appellantur, ubi induruerint hac ratione curan-  
 tur. aliis ante omnia educitur. Tunc uolsella tuberculum  
**Excremēta.** apprehensum, iuxta radices exciditur. Ab ano exeunt excre-  
 menta ab excerno dicta, excernere enim est uentrem purga-  
**Excernere.** re. Cornelius quarto. Quoniam portæ modo, in inferiores  
**Oletum.** partes, ea quæ excreturi sumus emittit. Oletum autem ster-  
 cus humanum dicunt. Persius.

Veto quisquam faxit oletum.

**Foria.** Foria sunt stercorea liquidiora. Vnde & foricas dictas putant  
**Forica.** Crepitus autem, & de alijs, de ano dicitur cum pedit. Plau-  
 tus in Curculione. Vbi quid surripuere operto capitulo, cali-  
 dum bibunt, tristes atque ebrioli incedunt, eos ego si offende-  
 ro, ex uno quoque eorum eijciam crepitum polentarium.

## VERTEBRÆ COXÆ

**Verte-  
bra.  
Coxæ.**



**A**THORACE siue trunco femora dependent, sed ubi annectuntur sunt uertebrae, quæ coxæ quoque dicuntur. Cornelius Celsus quarto renes uero diuersi, qui lumbis sub imis coxis inhaerent. Iuuenalis,

Hic coxa debilis ambos

Perdidit ille oculos.

Cornelius quinto. at cum uulua percussa est, dolor inguinibus & coxis & femoribus est. Sed coxa id est os uertebrae, uocatur etiam